

til dem. Selvfølgelig er der ingen Udførselsforbud mod Fisk, og jeg antager, det er gaaet saaledes, at Handelsstanden straks har søgt at berige sig med at udføre det, som indførtes her til Landet, udføre det med stor Fortjeneste til Forbrug andetsteds. Jeg retter nu den Forespørgsel til den højtærede Minister: Hvad er der svaret paa dette Punkt? Maaske den højtærede Minister har svaret, det er mig umuligt at se, da dette Blad af Tidenden først er delt om i dette Mellemrum mellem de to Forhandlinger i Tinget, men jeg kan ikke se rettere, end at naar man gaar frem paa den Maade, at der lægges Udførselsforbud paa Kartofler og yderligere nedlægges Forbud imod, at de anvendes til Brænderibrug, nødes man til at kaste Kartoffel dyrkningen bort oppe i denne Egn, for hvilken Kartofflen er den bedste Plante. Nu er det ganske sikkert sagt, at Kartofflen jo kan anvendes til Foderbrug. Ja, men ikke i den Udstrækning, hvori den dyrkes i denne Egn. Jeg gad egentlig vide, om ret mange vilde forskrive Kartofler til andre Egne for at fodre dem op. Kartofflen er jo en Rodfrugt, der uhyre let tager Skade ved Frost, og derfor er uhyre vanskelig at opbevare. Derfor kan jeg ikke tænke mig, at f. Eks. en Egn som Aarhus-Egnen, der vilde kunne have Brug for nogle af disse Kartofler, vilde indlade sig paa at købe sit Kraftfoder i Form af Kartofler, det vilde man neppé paa Grund af den fysiske Mangel, der findes ved Kartofflen.

Naar jeg altsaa her har taget Ordet, er det for at faa en Oplysning, som den højtærede Indenrigsminister maaske allerede har givet nede i det andet Ting, men den højtærede Minister maa undskylde: Saalænge man ikke heroppe har set Svaret, der er givet, kan man ikke af Avisreferater ubetinget stole paa, at man har faaet rigtig Besked om, hvad der fra den højtærede Ministers Side er fremkommet.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (la Cour) rettede en Forespørgsel til mig angaaende den stedfundne Kartoffeludførsel til Norge. Det ærede Medlem brugte en enkelt Gang i sit Referat af, hvad han mente, der havde fundet Sted, dette Udtryk, at „enkelte Mænd“ havde faaet Tilladelse til at føre Kartofler til Norge. Dette er ikke Tilfældet. Det, der har fundet Sted, er, hvad jeg har skildret udførligt nede i Folketinget, og vist i øvrigt ogsaa har haft Lejlighed til at udvikle for dette høje Tings Finansudvalg,

at den norske Provianteringskommission og den norske Regering interesserede sig meget stærkt for at faa et Kvantum Kartofler til Norge, og at Regeringen henede under Hensyn til alle Forhold ansaa det for muligt at imødekomme Norge paa dette Punkt. En almindelig Udførsel af Kartofler vilde man have fundet betænkelig, men en Udførsel af de 100,000 Tdr., som Norge ønskede, fandt man paa det paagældende Tidspunkt forsvarlig, og den norske Provianteringskommission, som er en Statskommission, fik derfor Tilladelse til at faa disse Kartofler. Det er altsaa ikke enkelte Mænd, der har udført dem, men det er enkelte Mænd, som har været befuldmægtigede fra den norske Provianteringskommission, der har opkøbt dem. Disse Kartofler er ført til en Række Havne langs hele den norske Kyst og er vist blevet betragtet som en Reservebeholdning for den norske Befolkning. De sælges med Statstilskud, efter hvad der er oplyst. Af en Stortingsproposition, som for nylig er fremlagt angaaende Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden, fremgaar det, at man yder et Statstilskud paa 100,000 Kr., foruden Frafald af Told for, at disse Kartofler kan sælges paa de forskellige Steder. Til Gengæld for den Tjeneste, vi saaledes har ydet Norge, har den norske Regering gennem Provianteringskommissionens Formand udtalt, at man var villig til at gøre, hvad man fra norsk Side formaade, for at yde os en Gentjeneste i samme Aand og paa samme Maade, altsaa være behjælpelig med Opkøb af en eller anden Vare. Der var den Gang Tale om Sild, som den norske Provianteringskommission mente at kunne opkøbe til en rimelig Pris, den vilde saa indstille til Regeringen, at man for denne Udførsel frafaldt den Eksportafgift, som ellers opkræves ved Udførsel af Sild. Der er imidlertid ikke kommet nogen Sild hertil, saa der er ikke, som det ærede Medlem frygtede, opkøbte af Købmænd og udførte herfra. At de ikke er kommet, skyldes ikke, at man ikke fra Norges Side har været villig til at yde denne Gentjeneste, men den Omstændighed, at det ikke henede er lykkedes at tilvejebringe en Ordning, hvorved man kunde bringe en saadan Vare ud til Forbrugerne paa rimelige Vilkaar. Overvejelser heraf føres imidlertid stadig. Jeg gentager, hvad jeg sagde i Folketinget, at det forekommer mig ikke helt uheldigt i denne Tid at have noget til gode, og paa dette Omraade har vi som sagt noget til gode hos Norge.